

Mandeiska folkets historik i miniatyr format:

Mandéerna är en arameisk etnisk folkgrupp, ett folk av samma ras eller en nation (en homogen folkgrupp med ett gemensamt blod härstamning ätt och en gemensam religion språk kultur mänsklig ursprung och historia) med rötter i gamla Israel, denna folkgrupp har vandrat till Irak under första århundrade efter Kristus. Flykten från Israel ursprung landet för alla mandeér till Harran i nordvästra Mesopotamien skedde 70 år e.Kr (efter den andra tempel förstörelse) under beskydd av den persiska rikets härskare kung Ardaban III då denna kung haft en överenskommelse med rommarna i Jerusalem.

Denna folkgrupp har eget språk, religion, tradition och kultur historia och ett gemensam geografisk ursprung nämligen Israel. Många historiska referensböcker, dokument och arkeologiska fynd som har gjorts bevittnar historiska fakta om detta folk och deras judiska bakgrund. Historien om detta folk kan också berätta om orsaken till flykten från Israel till Mesopotamien som tycks har varit som ett resultat av mångårig religiös och politisk oro och våldsamheter mellan olika judiska folkgrupper i Israel i perioden strax före och efter Jesu födelse.

Det mest fascinerande hos detta folk är deras religiösa traditioner som upplevs och uppfattas som levande judisk historia från Jesu tid. Alla religiösa ceremonier t.ex. dop, vigsel, bön och begravningar etc. följer samma liturgi som på Jesu tid.

Mandéernas religiösa språk är östarameiska (Jesus och Johannes Döparen modersmål och dialekt). Den mycket omfattande mandeiska heliga skriften s.k. Ginza Raba eller också Adams heliga skrift är skriven på detta språk. Mandéerna tror på profeterna Adam och hans son Set, Noa och hans son Sam (Sem). De tror också på judarnas stam fader Abraham och hyllar honom som deras stora profet.

Mandéerna betraktar Johannes Döparen som deras förnämligaste och heligaste profet vilket stärker tanken på att mandeér var dåtidens judiska folkgrupp med en ny andlig uppfattning som betraktade Johannes Döparen som Israels frälsare och därför blev mandeérna offer för makthavarna i Jerusalem och strax därefter åkte dem på flykt från Israel till Harran i Mesopotamien. Därför är det inte så underligt att mandeiska religion och kultur historia är sammanflätad med både kristendomen och judendomen, den utgör länken mellan de båda två stora religionerna.

Johannes Döparens gudalära spelar en central roll för mandéerna och deras religiösa traditioner. Viktigaste mandeisk tradition är dopet, den kan upprepas många gånger under en livstid och måste ske i levande rinnande vatten. Dopt hos mandéerna har samma innebörd som i kristendomen vilket betyder bättringens döpelse till syndernas förlåtelse och Guds frälsning. Den döpte individen behandlas sedan som sin moders tillhörighet och alltid ges ett religiöst namn.

Vad betyder då ordet mandé eller rättare sagt sabé mandé som är vanligaste benämning av mandeér idag, enligt det aramieska språket betyder sabé-mandé den döpte människan som är lärd av gudomlig kunskap. Vill man kortfattat beskriva den mandeiska religionens ståndpunkter så ser man mycket väl att den sammanfaller med kristendomens ståndpunkter. Mandéernas tror på en enda gud allsmäktig det evige heliga ljusets härskare som danade människan av stoft från jorden, så skapade Gud människornas fader Adam och hans kvinna Eva och han välsignade båda och lärde dem gudomliga kunskaperna om livets skapelse.

I likhet med kristendomens stånd punkter så tycker mandéerna att det är mycket viktigt med dopet, bönen, fastan och allmosor som är viktiga hörnstenar i deras troslära.

Mandéernas har många heliga skrifter och deras viktigaste är nämligen Ginza Raba eller den stora skatten som innehåller Adams, Setes och Sams böcker. Denna huvudbok är på 600 sidor delad i två halvor, den högra delen innehåller skapelse skriften, gudalära och skriften om kampen mellan det goda och den onda, kampen mellan ljus och mörker samt förklaring om hur Adam (människan) uppfylldes av guds heliga ande.

Den andra halvan innehåller psalmer och samt religiösa och teologiska förklaringar. Mandéerna har andra heliga skrifter som t.ex Adams Boghra, Alkelsta, Niani och Drasha Ed Yehia som innehåller profetens Johannes Döparens predikotexter.

Ofta beskrivs mandéerna som den sista gruppen av folk som förknippas med *Gnosticisimen*, denna judiska religion filosofiska idén som föddes på Jesu tid eller strax därefter talar om motsättningen mellan anden (Gud, heliga ljuset, det goda) och materien (världen, mörkret, det onda). Frälsningen innebär att man frigöra sig från materien och vägen till detta är vanligen en sträng askes.

I mandéernas livsfilosofi finns en uttalad respekt för allt levande som är skapat av Gud allsmäktig, den finns också ett uttalat motstånd mot maktbegär, krig och alla slags våld mot människor, djur och natur.

Mandéernas tillämpar en speciell matlagning tradition som går ut på att allt kost skulle vara sedlig tjänlig kost, och att allt slakt av djur skulle vara under överseende av präster.

Mandéerna tror på alla människors lika värde oavsett ras, färg och klass tillhörighet. Enligt den mandeiska traditionen så har kvinnan en särställning. Kvinnan är symbolen för liv och fruktsamhet och därför hon behandlas med stor respekt och vördnad. En annan utpräglad tradition hos mandéerna är ödmjukhet och enkelhet oavsett individens sociala eller ekonomiska ställning.

För närvarande så finns det en del mandéer i södra Irak och närliggande område på andra sidan gränsen till Ahwas provinsen i Iran. Annars finns det ett minskat antal mandéer i stora städer i Irak men det största antalet mandéer bifinns idag på flykt undan den religiösa och den etniska förföljelse och våldsamheterna i Irak, sista fyra åren har många mandeér flytt till Syrien och Jordanien och till olika europeiska länder såsom Sverige, Holland, England, Tyskland, USA och även Australien. Det totala antalet mandéer i världen uppskattas idag till ungefär 50000 människor endast 10% finns kvar i Irak.

Det är ingenting nytt att mandeerna alltid har varit förföljda hotade och trakasserade av olika härskare i Irak genom hela sin 2000 åriga historia. Orsaken till att många mandeér idag har lämnat Irak och flyttat till andra länder bl.a. dem europeiska länderna är det fientliga och mycket våldsamma religiösa och det etniska förtryck och förföljelse som myndigheter och det muslimiska samhället utövar mot alla små fredliga folk och minoriteter i Irak.

Mandeiska Rådet